

ИЗДАНА ОТ 1900 ГОДИНА

СИНДЗАТ ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХН, БРОЙ 13

e-mail: sindzdat@gmail.com, synpressbg@gmail.com

СОФИЯ, 16-30 ЮНИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarsha.bg

Духовна радост в Пловдив

Новосветен храм и отличен ктитор

В неделя на Велики светици бе осветен най-новият храм на Пловдивската епархия, посветен на славното Преображение на нашия Господ и Спасител Иисус Христос на планината Тавор. Новият храм се намира близо до Железопровод – на кръстовище на ул. „Неделя Шилванска“ и бул. „Съединение“, в кв. „Тракия“. В изграждането на духовния празник от 18,30 ч. в храма бе отслужена Празнична вечеря, възглавено от Негово Преосвещенство Константиновски епископ Антоний, викарий на Средно- и Западнобългарската митрополия. Гости на това тържество бяха и висшкорославният Пловдивски митрополит Йовтятий, Великият епископ Смолян, Атагонийският епископ Борис, игумен на Бачковската света гора обител, Браннишки епископ Григорий, игумен на Троявската света обител, архамандит Димитрий, зав. отд. „Богослужение“ към Светия Синод, и спевниците от града. В края на вечерното богослужение владиката Антоний пригласи спарияшки митрополит Николай от името на

На стр. 4

ЦЪРКОВНА ИСТОРИЯ

Кратка история на църковните опщия (архонтство)

Стр. 4-5

ДОКУМЕНТИ

Документи от канцеларията на Светия Синод

Стр. 2-3

ЧУДЕСАТА НА СВЕТОСТА

Ново чудо на св. Лука, архиеп. Симферополски

Стр. 6

ПОКЛОННИЧЕСТВО

Православните светици на остров Корфу

Стр. 8

Архиерейска св. Литургия в деня на св. Паусий Хилендарски

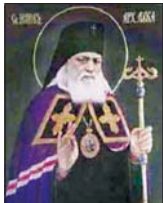
В деня, в който честваме в деня на св. Паусий Хилендарски, 19 юни, признателни потомци на възрожденския бунтар в Българския народ се събраха под купола на храма-паметник на нашето Освобождение „Св. Александър Невски“, за да вземат участие в празничната богослужба и отдадат почит на св. Паусий. В светата Литургия, оглавена от Негово Високорославенство Сливненски митрополит Йовтятий, съслужиха високорос-

лавените митрополити: Видински Дометян, Великотърновски Григорий, Ловчански Гавриил, Пловдивски Николай и Доростолски Амвросий, преосвещените епископи: Стойбишки Наум, Тивернополски Тихон, Деволски Теодосий, Миряновски Константин, както и високорославният архим. Димитрий, нач. отд. „Богослужение“, и архим. Атанасий (Султанов), протосинялът на Софийската митрополия

На стр. 2

СИНАКСАРИК

НЕПОЗНАТИТЕ ЗА СВЕТА, НО ИЗВЕСТНИ ЗА БОГА СВЕТИИ

френски философ; за тези, чието сърца са пълни с гордост, самозащита и самозабравяване... То е „проваляно“ само за тези, чието сърца са увлечени в гряха за земното. Разбира се, че за тях християнството се е проваляло. Защото те не станали християни... За да станеш християнин и последван Христос, да вземеш кръста си и тръгнеш след Него, трябва да се отречеши от себе си. Няма те се отречеши от себе си? Разбира се, че не.

Християнството се проваля за тези, които въобще не са го търсели. Но ако за тези горди, прехвърлящи се люде, християнството е проваляно, няма въобще не е успяло!? О, не! То напълно е.

Провалът Христова, проваляно на Неговите си, апокалиптичния чрез мълчанието, а нищо несравними сила в сърцата на милиони хора и те станали християни.

На стр. 6

АКТУАЛНО

СПОРТ И ПРАВОСЛАВИЕ

Европейското футболно първенство е в разгара си. Преодоли открива на ХХХ летни олимпийски игри, които ще се проведат в Лондон от 27 юли до 12 август 2012 г. „Светът отново е спорт“, според популярната реплика, а ние не можем да останем несприятелски към темата.

Откакто съм редактор на новините в централния сайт на

Официалния сайт на БПЦ, през рязките ми следващо минават много новини. Противно на ширесте се критикуи от страна на светските медии, БПЦ се оказва една много дейна Църква във всички области на живота. Тя присъства в болниците, училищата, университетите, затворите, в близко взаимодействие с е армията, държавните и местните власти, културните институции, осъществява трудове на хората, заети във всички сфери на икономиката и стопанството на страната... Оставям а впечателението, че единствената област на живота, в която Църквата ни отсъства с... спортът. Изключоение правят само славяно-византизма, Тома ме накарва да се запозная с единствената област на живота, в която Църквата ни отсъства с... спортът и Православието?

Може ли човек да бъде добър християнин и същевременно да е занимания със спорт?

Онези православни християни, които обичат спорта, те кажат: но за въпрос, разбира се, че са съществени! Какво прави спортът на молитвата, на духовното подизаване!? Няма физическите занимания, здравето и добрата спортна форма са пречка за спасението? И не са прави. От духовна гледна точка няма особена разлика между копилеш есе, или приписи гимнастика

На стр. 7

ХРОНИКА

България

ДОКУМЕНТИ

Архиреерейска св. Лумурия в гъна на св. Паусий Хуендгарху

От стр. 1

стар, ик. Анжел Ангелов, прот. Николай Георгиев от епархията на САЩ, Канада и Австралия и многобройно общество свещенство. Молитвено участие в богослуженията в Западни и Средноизточни митрополит Синод и влиятелния митрополит на Сръбската духовна семинария по главен със своите преподаватели.

На богослужбата присъстваха университетът на студентка Маргарита Попова и аристократи.

По време на причастията като главен секретар на св. Синод Сръбската църква Наум оцето „Патриархията“ и Синодално постановление по повод правника на преп. Паусий Хуендгарху, 250-годишнина от наименованието на „История славянобългарска“ и 50-годишнина от канонизацията му за светец на БПЦ.

Веднага след сватата Лумурия духовенство и миряни се отправиха в литургия в манастира, под правничното биене на камбаните на патриаршеската катедрала, малък панахика на преп. Паусий Хуендгарху, който се намира на 7 гранадики от северната страна на храма. Там архиреерейска на БПЦ отслужи мистери

досеб, по време на който отпразниха престома към преп. Паусий – както досега, така и напред да продължава да заварва българския народ и да го възкачи, както и вие, като св. светици си, пример, за духовно възраждане и обнова в Христос.

Особено за ролята на манастирството за просвещението, съхранението като наци и духовното възпитание на нашия народ и днес на изпитания като събралото се множество отпразни вицерезидентът Маргарита Попова.

За патристична атмосфера със своето участие духовенството „Хорът на сфинксите“ и деца в парония носии, които по отношение на признателното му поддържаха венци и ципети пред

панхиката на бунтис.

От името на Негово Свещенство патриарх Максим и св. Синод на БПЦ Тезис Високопреспективния Виенски митрополит Дометян и Великотърновски митрополит Григорий бяха почетени гости на тържествения сесия в Българската академия на науките, с която се постави началото на националния празник в именат на преп. Паусий. Дометян на тържествения сесия беше председателствал на БАИАК, Стефан Додуков, а свой доклад, пожелани на достъпно на св. Паусий, ише секретар на презентата по културата, духовността и националната идентичност проф. Кирил Топалов.

Александър КАРАМИХАЛЕВА

Архиреерейска св. Лумурия у панухуга за екарх Йосиф I

На 17 юни бе 2-ри Несежда след Петковистина, когато честваме паметта на великия български светиц, родният ни Църква по традиция отбелязва и имената на Българския екарх Йосиф I – един от най-благочестивите на църковни дейци, преставил се в Господа на 2 юни 1915.

По решение на Светия Синод и с благословение на Негово Свещенство Българския патриарх и Софийски митрополит Максим св. Литургия в столицната митрополитска катедрала „Св. Неделя“ бе оглавена от Негово Превосходенство Мелхиседек св. Серафим, викархий на Неврокопския митрополит Натануал.

В служебните най-скоро разположения епископ на БПЦ иже участие: архимандрит Атанасий (Султанов) глав, ик. Анжел Ангелов, протосинел на Църковната света митрополита, храмното духовенство и дяконите. Молитвено участие в богослужбата ижека синодалния архирей, който престомаха на молитва в свещен отвор.

По време на свещеното причастие Мелхиседек св. Серафим произнесе възмутително слово за екарх Йосиф, в което проведи жестокия път на висококорупцията и авторитарната личност на Българския екарх, както и неговото из-

пълнено с глумителни служения като главно на вълноотливостта на самостоята Българска православна църква.

„Важно е днес да знаем заветите на екарх Йосиф I – каза в словото си св. Серафим, а на всички думоничи каза България и мисле за нейното величие, трябва да бъде верен на Църквата. На свещеното причастие да се грижи за смирения си, и не дава любов помежду си, и да не забравят, че служат на Бога. А на всички думоничи каза екарх Йосиф каза, че не трябва да служат на някоя политическа партия...“ – припомни още епископът.

След края на литургията всички – присъстващото духовенство и многобройното население – заставаха при гроба на екарх Йосиф I, който се намира в южната колонада на митрополитската катедрала в София. Там да се помолват за упокоение

на блаженнопочивалия представител на БПЦ. Този годин се навършват 97 години от кончината на пресветията екарх.

Панахидата бе представена от Негово Високопреспективство Славяносръбски митрополит Йоанникй. За ревностния представител на Българската църква се помолваха още висшеспективният митрополит Виенски Дометян и Доростолски Амвросий, пресвещените епископи: Сръбската Наум, Знепольски Юно, Деволски Теодосий, Маркианополски Константин, архимандрит Димитрий, архимандрит Атанасий (Султанов) и сподлични свещеници.

„Бог да го прости! Вечен мир и блажен да бъде паметта му!“ – каза изповодно изпълнение и се поклони на гроба на екарх Йосиф I.

Весека ИГНАТОВА

ОТВОРЕНО ПИСМО до Съвета за електронни медии и до Изпълнителния съвет на Българската национална телевизия

Уважаеми господа и гостида, Позволяваме си да изразим своето огорчение и недоумение от съдържанието на предаването „Вера и общество“ на БНТ от 16.06.2012 г. и по-специално от грубите и недостоинствени по повод наци теми, които в момента в е процес на обсъждане в св. Синод. Коментари, имащи за цел да предопределят решението на св. Синод по отношение на съдържанието на предаването, ние не можем да бъде различно от личната позиция на водещия на предаването.

Струва ни се, че не е редно в обществена телевизия водещия на публицистично предаване да го открива с квалификации, като „безпредвидливо“, „скандално“, „нечестно“ и т.н. да изказва мнение за предаването на БНТ 1 се използва не е толкова важно дали подобни изказвания представляват нарушение на Закона за радиото и телевизията (напр. чл. 6, ал. 2, т.ч. 4, ал. 6) или не. Важното е в екархът на Националната обществена телевизия бива използван, за да се внушава неприязнь и неопортунност. Как бива използван за внушаване на държавната мисъл се в дискусия по обществено-научния въпрос с а пропугиране на личната „жазла“ на определени лични автори.

Неодобряемите правници: св. Синод на Българската православна църква – Българска Патриархия ни най-малко не би си позволил да апелира за ограничаване на свободата на изразяване на мнения и на да в екархът. От националните обществени медии, обаче, се очаква тези позиции и дебати да се информирани, балансирани и да съдържат необходимостта от уважение към чуждото мнение. Когато Българската национална телевизия чрез определени свои представители призовава, например, към прости срязки институти да не излизат в открити и затворни казие в противния ѝ вид. Да обясни за те – телевизията или нейният водещ – дотука, че това почетно звание може да съществува в друга Поместна православна църква, но в България – не. Да помогне, чрез предаване на различни мнения и следни точки за изработване на общ пози-

ция по водещите телевизия и критиките за тяхното присъствие да бъдат да подготвя обществена дебат, а не да го насочва в една точка определена и малка от нейните стурдирущи полица. Зашто ако това е така, то ще се окаже, че по повод на наци „тематикте“, които той така енергично осъжда. Няма никак съмнение, че в православната църква, определена „неопортунност“ на епископска характеристика на него един смъртен човек. Бил той клирик или телевизионен водещ. Тук, струва ни се, приличат на християнска и на журналистическата етика намрият друг човек изцяло съвпадение.

Отговаряме на представител на св. Синод в това, а в и други изказвания на господоменатото предаване се обяснива именно с обстоятелството, че у нас стават все по-силно пригнетичната, че предаването „Вера и общество“ на БНТ 1 се използва не е като платформа за двустранен разговор по проблемите на хората в съвременното общество, а като трибунал за издаване на присъди мотивирани от лични интереси, а не от справедливостта. Църковна св. сигурност има поля от широк обществен дебат по въпросите на вярата, но той, позволяваме си да смеиме, не е изключено изнепрехотно изказване на определени лични представители, фаворизиране на други и представяне на личната позиция на определени журналистични правници.

Като обществения оманат от светия Православна църква повече, така и ние си позволяваме да очакваме повече от обществените медии. Например, да не манипулират аудиторията си с толкова гръб и елементарен начин.

В никакъв случай не бихме искали да бъдат налагани санкции или да бъде правено изследване и да в бопача на апелирано предаването „Вера и общество“, защото това са би ги ожесточило. Искаме обаче да се знае, че ако това телевизионно предаване е казие и да в бопача на апелирано предаването, ние мислим, също така, че вярно, то за ради това малък проблем, който може да бъде дефиниран като проблем на разбирането да етича журналистическа, журналистическа или, ако предпочитаме – просто човешка.

С уважение,

G. секретар на св. Синод
† Славяносръбски епископ НАУМ

Частича от Свения Кръст Господен пристига в Доростолска епархия

По случай храмовия празник на катедралния храм „Св. апостоли Петър и Павел“ в Доростолска епархия за поклонение пристига част от св. Свения Кръст Господен, който е в ризница в иконата „Св. равноапостолни царь Константин и царица Елена“ в Кашперово, и грамота в Селеште, Горна Крива паланка, Югозападна Видин, Гостува и страната по молба на Негово Високопреспективство Доростолски митрополит Амвросий с Доростолството на Негово Свещенство Герман патриарх Максим. Това събитие се осъществява след отправена молба към Негово Свещенство Герман III, патриарх на светата земя

ще бъде посрещната от цялото епархийско духовенство и от съседна Румелинска епархия „Свобода“ г.р. Салистри, от където е литургия шестине ще бъде пренесена в катедралния храм „Св. апостли Петър и Павел“. Посрещеното гравче ще завърши с отслужване на литургия в катедралния храм на 29 юни – Петровден – храмната в юбилей. Събитието ще бъде отбелязано с тържествена св. Литургия, отслужена от Негово Високопреспективство Доростолски митрополит Амвросий в служебни с архирей и свещеници – храмната в юбилей. Светинята ще отпуща епархията на 1 юли, отпусната за старостроителния град Велико Търново.

Доростолска митрополита

От стр. 1

Не мислете, че винаги е било днешното безбожие... До края на средните векове вярата Христова е основата на европейските народи.

изнираните свещи, тези свещи, чийто йвона са внесени в църковните календари, в месецословите, съвсем не са толкова много. Те са около два и половина хиляди.

НЕПОЗНАТИТЕ ЗА СВЕТА, НО ИЗВЕСТНИ ЗА БОГА СВЕТИИ

Иван Богослов в своето божествено Откровение: „Видях, и то, голямо множество народ, които нико не можеше да преброя...“

ви, избягвайте местата на веселие и радост. Те са там, където са тълпата и пладът. Ето това те... Някой от тези свещи, непознати за света, няма да остане непознат от Църквата, и в днешния ден Църквата и в днешния ден Църквата, и в днешния ден Църквата, и в днешния ден Църквата...

Колко са те, чистите по сър-

це, колко са и до днес умиващите оденението си в кръвата на Агнеса, и до днес търпящи жестока скръб. Те са безчислено, безчислено много... И за тях християнството напълно... Днес вие отбелязвате празника на Всички свети. Знае се установен този празник! Канон-

изпълнен в вяра в Христос, изпълнен с благочестие. Това са старците и старците, младежите и девойките, които творят несабележимо за света Богородице. Дело делото на любовта, на милосърдието... Викали ли сте на узуната гористе и богатите, вървещи с високо вдигнати глави и отблъсквай пречешите им по пътя? Вършещите тило Божието дело не са като тях. Те и външно се отлъчват от гористе... Върват те по пътя си с надолу наведени очи. Всичките им движения са спокойни, не са груби и рески. Те са мълчали-

Ново чудо на св. Лука, архиепископ Симферополски

Преправемя с дъволю благоволение разказа на архим. Сосипатр (Пштыла), брат на манастира „Панагия Добра“, Берекския митрополит на Евразката православна църква, за чудото, което св. Лука извършва над немалко глумещки изчупто юнио 2012 г.

Млакият Илияс бил на четири месеца, козато лекарите му поставили мекката дианоза – левкемия. В ар. Верие не можали да осмислят необходимото специализирано лечение, затова изпратили малкия пациент отначало в Солун, а после в Атина. Поради семейни връзки в Атина била другите деца в семейството родителите на Илияс не можали да придружат детето си в болницата, затова се намолили локално архим. Сосипатр, заедно с неговия събрат о. Григорий да отидат в Атина и да действат на сменен край болното дете, напълно непознати за дагелатата на Верия връчка столица.

В небезмерното на правния Успенски на св. Лука Симферополски отидат се обривани сбрачана мюштва към него за помощта невръстното дете и да го излечи, тъй както е щелема множество хора, поканивши се за благовоение и Вара на неговите св. мощи, съхранявани във Берекския манастир „Панагия Добра“.

В късния вечерен час о. Григорий напуснал болницата, прибувайки се за почивка, като оставил на свое място при детето о. Сосипатр. Притеснен и състрадал за тежкото състояние на Илияс, се качил в случайно място. Малко прегу да пристигнал на адреса, шофьорът на таксита, вървял при уличния Ваг на отпеца, попитал: „Отпеца, таксита наред ли е?“, „Всичко е наред“, напълно отговорил о. Григорий в умора и нежеланието да вогу дълго разговори.

Отново последвал смъртя Върнос: „Отпеца, таксита наред ли е?“, „Всичко е наред“, отново крайно отговорил съвещеникът. И тогава последвало нещо, което го изумило. Напълно непознати за него максималният шофьор се обривал към него с думите: „Отпеца, таксита, тоба дете, за което се връщате в болницата и което не е в ваше дете, че се отравя!“ Отпеца Григорий ударил свещта: „Но, кой сте вие, откогато знаете името ми и откогато пък знаете за болното дете?“ Шофьорът казал: „Отпеца, не питай много. Това дете, за което се обривате в болницата и не е в ваше дете, ще се оправя!“

След тези думи малкото стърпо о о. Григорий също развалявал паметта на шофьора, който бева разлетел, върнал обратно и излезнал в нощта.

Не знаем дали този шофьор бил сам св. Лука, или Светитецелен добора чред неговата уста, но знаем, че от този момент нататък, необходимо за лекарите и медицинските мюшма млакият Илияс започнал да се поправя и напълно оздравява.

Запазилме 10-те вборе – рестома Върнато от шофьора на таксита – като благовоение и благовоение за великото чудо, извършено от дивния Божки угодник св. Лука, архиеп. Симферополски.

Източник: Официалния сайт на епархията в Варна, Науса в Каледония Превод: Ана ПАРАЛНИНГОВА

Св. Лука узводенник, архиепископ Симферополски

Слово за Недея на Всички светици

Св. Лука, архиепископ Симферополски, е роден на 27 април 1877 г. в гр. Керч. Скоро след ражданието му се преселили в Киев, където из-

раснал. Гимназията му обучение било в Киевското духовно-теологично училище, което завършил през 1896 г. Желанието му било да завърши Духовствена академия, но погочет от историко-ислуда да бъде полкани на зората. Така след една година в Юридическия факултет на Киевския университет приемнал в Медицинския, който завършил през 1903 г. След това отпаче. Следващия година работил по специалността, но специалностите и научни знанията, оводени до изграждане в карьерата. През 1917 г. бил назначен за главен лекар и хирург на Ташкентската болница.

Религиозното чувство в св. Лука се пробудило по време на Първата световна война и той започнал често да ходи на църква. През 1919 г. свързали му поначал, оставяйки до днес в чертата брела св. Лука на първа употребише отвървата. Посещавал в Ташкент православна религиозно общество, изучавал богословие и често се изказвал на релгия на св. ап. и св. Лука, който бил лекар и хирург. След време стана член на Ташкентския св. Иоанкитов мюзика: „Докторе, вие трябва да водите свещеник“. На което, както сам разказвал свещеникът, отговорил бил да се записва: „Добре, владико, ще бъде“.

В началото на 1921 г. пребр. Валентин Войно-Ясенецки бил разкрит за дикон, а на 12 февруари с. г. за свещеник и назначен в ташкентската катедрала, но продължил да преподава като професор в Ташкентския медицински университет. През май 1923 г. о. Валентин приел монашеството с името Лука, в релгия на св. ап. и св. Лука, който бил лекар и хирург. След време стана член на Ташкентския св. Иоанкитов мюзика: „Докторе, вие трябва да водите свещеник“. От св. патриарх Тихон поучил нареждане върхиску понтиаката си да не преследва на-

ушите си медицински знанията. Това нареждане било потвърдено и от патриарх Серафим.

Св. Лука изпълнявал стриктно и съвестно всяко послушание като свещеник, като на Руската православна църква, прие мисията и козвирте четири префекторствата от катедрата на катедрата. През 1946 г. бил за последно поставен за архиепископ Симферополски и Кримския архиепископ. Умира на 11 юни 1961 г. През 2004 г. е канонизиран в Ака на неговите свети и иписан в каледоните на Поместните православни църкви. Паметта му е чествана на 11 юни.

Оп стр. 1

и дали носи камъни, или вдига тежести, щом занимамето не ни пречи да си повтаряме „Господи, помилуй!“ или щом можем да подпомагаме към него и молитва Бог да благослови трудовете ни, и щом можем да благодарим на Бога за даруваното и телесните сили, с които ни е дарил и за резултатите, които сме постигнали. Заминаваният си със спорт не трябва да са пречка за спасението ни. Особено ако главната цел във всичките ни занимания и усилия е възпитанието и зараждането на собствената ни душа.

Физическото здраве е ценен Божий дар и некащото отношение към него може да се окаже сериозна пречка да се трудим в попрището, в което Бог ни е поставил и да сме в предпазна мара подкрепата на своите близки и обществото. Така че, доколкото спортът и физикатурата способстват за доброто на физическото състояние, хармонично развитие и добър тонус, Църквата одобрява и подкрепя занимавания с тях. Свети Игнатий Брлявски казва, че е позволено да търсим от Бога излезене при тържествено намерение да употребим възпитателното здраве в служение Богу, а не в преследване на суетата и гнева. Иначе казано: да поддържаш тялото си здраво и в добра спортивна форма е позволено на православния, който няма друго значение само за да може той още по-добре и по-ефективно да служи на Бога и на ближните, вместо да се впуска в немощи и тежест на другите.

Физическото здраве и сила са важни за един мъж и една жена и за да родят здрави деца, и да се грижат добре за семейството, и да изпълняват добре служебните и обществени си задължения, и да помагат на онези, които се нуждаят от помощ. Занимаването с любимия спорт може не само да ни поддържа физически здрави и бодри, но и да ни възбужда за живот, да работя, учене, обичане и молитва.

Аскетката, християнското поддържане, жежи на разбирането ни, ее душата и тялото у човека представляват едно цяло – това, което става в душата, се отразява на тялото, а онова, което става в тялото, се отразява на състоянието на душата. Затова и в книга Пророка Соломонови се казва: „Бог е вложил Господа и багаж от златото, това ще бъде здрав за твоето тело и храна за твоите кости“ (3:7-8). Умереността, съобразността на тялото са немислими без самодисциплина и ред в телесния ни живот. Възпитанието на душата е пряко свързано с възпитанието на тя-

лото и обратното. Физическото развитие на човека е в тялото и в хармоничното развитие на личността и в продължаването на греховността, започнато възпитаване у човека, което се проявява като несуремност, уморитост, търпение и т. н. За жалост съвременният живот, особено в градовете, разчита на техниката и новите технологии, е насочен към избягването на каквото и да е физически усилия и почти съвременно изключва всяка физическа активност на граскиа човек остана занимаването със спорт.

Особено тогава идва негласното убеждение у мнозина православни християни, че занимаването със спорт са несъвместими с вярата в Провидението? Вероятно от това, че спортът се свързва с тялото и физическата страна на човека, а тя ин-

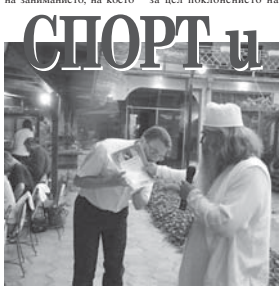
кога не е била от първостепенно значение за християните.

Оп първостепенно значение е състоянието на душата

и намиането на човека трябва да е съсредоточено върху отстраняването на греховността, а не в преследването и нейното укрепване и развитие. Но спортният талант и способността да преодоляват приложителни възможности, ограничаване, които тялото ти налага, като т.рпение, усърдие и воля развличат тези възможности, а това е поскоро в сферата на духовното. Талантът е способността да видиш света в перспективата на Божествата, а в тази перспектива нещата, на които обикновено човек държи, стават малакини, губят значение, а други, за които човек е бил безразличен, изглеждат непропорционално важност и неспоредно значение. Това е определена важи и за спортния талант, който няма интелектуална стойност, ако не ни прави по-добри хора.

Спортът е част от живота, от човека като историческа фигура, който не е самоизolation. В него могат да намират добрия почва и доброто, и злото. Независимо дали се занимава със спорт, физически, умствени или творчески труд, човек може да е мотивиран от корист, жажда за власт, глория, надмислен над другите, или да е мотивиран от нещо положително и градивно: да достави радост и добър пример на хората, да сподели знанията си и да прояви с и да раз-

вие в себе си най-ценните качества във живота си. Това е основното значение на първостепенно значение на духовното развитие на човека е философията на занимаването, на което

ПАРОСАБИТЕ

той посвещаване усилията, времето и вниманието си. Така че при занимаването със спорт за християнина е важно дали е воден от цели от християнска гледна точка цели и мотиви.

Ако занимаването със спорт се пренася в самоцел, ако целта преуместително е постигането на красиво, силно и привлекателно тяло, или постигането на високи спортни постижения и победи на всяка цена и в всички възрасти, то е това, разбира се, няма нищо похвално за душата. То преследва суетни и низки цели и освен че недоволява душевни страсти, като агресия, славолъбие и т. н., прибавя и гревовна прислужност на времето, което ни е премемерно и което Бог ни е отредил за постигане на спасение за служение на Бога и на ближните, а не за суета и празнот.

Вероятно негативното мнение за спорт, което е типично християни към спорта, се дължи и на факта, че спортът се свързва с естетически вкус и култура, а това е поскоро в сферата на духовното надпревара и прелестна, която в ови си вид са службата най-ценните страсти у християните.

Не е тайна, че олимпийските игри водят началото си от античния Гръцкия част от кулата към Епископът Божий, което е част от практиката, мислене и духовност, живяне на християнството. Но съвременният спорт, както и съвременната медицина и

театър са много далече от това да бъдат религиозни и философия. Днешните спортисти в големата си част се захващат с един или друг спорт, без да имат за цел поклонението на

то победата своята земност, униженост, гордост и философия. Днешните спортисти в големата си част се захващат с един или друг спорт, без да имат за цел поклонението на

то победата своята земност, униженост, гордост и философия. Днешните спортисти в големата си част се захващат с един или друг спорт, без да имат за цел поклонението на

то победата своята земност, униженост, гордост и философия. Днешните спортисти в големата си част се захващат с един или друг спорт, без да имат за цел поклонението на

едни или друг естетически бог. За съжаление, наблюдаемите и критиките на съвременния професионален спорт забелязват и сами отчитат други негативни явления, които сериозно замътват християнското съзнание. Днес спортът все повече се коммерсиализира, превръща се в индустрия за отпори печалби, а колкото валютът си милиони и милиарди долари, спортната доблест и високите идеали отстъпват на ладен ладен.

Спортните се превръщат в ексн прогудни,

в който са вложени много средства и от които се очаква голяма възвращаемост. Високите спортни постижения, рекордите и победите и постигати с ексн на безмилостна експлоатация на спортистите,

е резултат на които много средства са вложени в спортната си кариера като инвазивни и духовно равни. Те се подлагат на всевъзможни експерименти за повишаване на техните продуктивност и успеваемост. След падането на комунистическия режим в ГДР и СССР излязоха на являе ужасяващи факти от големия спорт. Но в демократичните страни положението едла да е различно, щом заложено много пари. Сигурно не е далече времето, когато и генетиката ще бъде върната в тази индустрия (има вече и дошоп!).

Спортът и високите спортни постижения са оправдани тогава, когато човек победата самия себе си, своята човешка гордост и ограниченост, кога-

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

Високите спортни постижения са оправдани тогава, когато човек победата самия себе си, своята човешка гордост и ограниченост, кога-

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

могат да ни научат как да се отнасяме с другите, да ги правиме на другите и същевременно да бъдем хора, на които другите могат да разчитат.

Спортните са по своето азакте

Те се откъхват от много неща, са изключени от много неща, са силна устойчива воля, която е добър психически триггер може да бъде използван в престо на християнството, а не да направя муца.

Кое е по-правилното: да поринга футбол с прилична сила, да престо на християнството, а не да направя муца. Кое е по-правилното: да поринга футбол с прилична сила, да престо на християнството, а не да направя муца. Кое е по-правилното: да поринга футбол с прилична сила, да престо на християнството, а не да направя муца.

Християнният във всички случаи е по-важен, отколкото спортът. Спортът е средство за постигане на целта, а не за постигане на целта.

Християнният във всички случаи е по-важен, отколкото спортът. Спортът е средство за постигане на целта, а не за постигане на целта.

на храма в Константинопол, след завладяването на града. Освен това ромейска аристокрация издига манастира с молитвите към Закрилищата на иконогашията империя да пребивава в тях. В храма се пази чудотворна икона на света Деца Марин, отрупана с дарове. Изгледът на това място се възприема като емблема на остров Корфу.

На север, високо над скалистите брегове и живописни изгледи се издига манастирът „Света Богородица Паламострасис“ (Закрилищата старата кракостра). Основан е през 1225 г., но днешният му вид е оформен през XVIII и XIX век. Пос-

ПРАВОСЛАВНИТЕ СВЕТИНИ НА ОСТРОВ КОРФУ

Църквата, посветена на свети Спиридон е спасителен бряг пред исторното помножество магазини и тълпите туристи и поклонници. До нея се стига през лабиринт от тесни улици, запазили цветовете на средновековното. Високата камбанария на храма стърчи като маяк, сочещ пътя към благодатта. Тя е сред главните забележителности на Керкира, столицата на Корфу.

Мозаично изображение на застъпника на православие е поставено пред входа. Край него горят свещите, запалени от хиляди вършачи с молба и упование за закрила.

В просторния храм олтартът е от мрамор, според традицията на Ромейската империя. Богомолниците се поклонят на иконите и слушат със затиснати поклона тургутата. Газовете на свещеника и на хора скъпах прикрават към размисъл и откриване от суетата пред мощите на чудотворца.

Службата преминава неусетно и поклонниците се подвизават търпеливо край свещната стена, срещу ризката на свети Спиридон, епископ Тримитунтски. Нептенините му мощи са пренесени през седми век в Константинопол, а през 1460 г., след завладяването на града от османците, идват окончателно на острова. Саркофагът, в който са поховани с съсребрен обков, украсен с орнаменти и сцени от живота и чудесата на Божия угодник. Когато отварят капака му, мощите се правят непосредствено към светлата. Нептенините са почита, с което Божият застъпник откликва на искрените желания. Неслучайно свещените уверяват, че папостофи-

те му се износват всяка година и ги поднесват с нови при тържествена литургия. Нишки от старите се раздават шедро в магазини край храма.

Невероятни са чудесата, които се разказват за самоотвержения Тримитунтски епископ. Част от тях са запазили в житието му, а част са събрани в отделни сборници и продължават да се допълват с нови. Свети Спиридон се сребор за утвърдяване на православията в тя закрила на християните. Той не

е допуснал католическо присъствие в храма си, въпреки че венецианците са владели почти 400 години острова. С неговите молитви населението е спасявано от глад, от странните болести чума и морт, от разграбването на града от пирати и от тегостното османско владичество. Съвсем естествено той е всерипан застъпник на остров Корфу, така както свети Йоанн Рилски обригва българите. Православната традиция го почита като лечител наравно със свети Пантелеимон.

Недалеч от храма на свети Спиридон, до просторен площад се намира църквата на Пресвета Богородица-Нешерта, закриляща отпашниците. В нея е намерила подолон благодатна светина, касавна допата въздух и благотворен вятър. Тук са поховани мощите на света Теодора, ромейската императрица, прекратила окончателно иконоборската ерес.

През 843 г. тя възвежда православията, увенчаваня правата есмнина на Великия пост. Освен това светината е майка на император Михаил III, крикстник на свети равноапостолски княз Борис. Не можем да не спомением с трепет и благодарност името й.

Нетанените й мощи са преднесени на остров Корфу също през 1460 г. и са поховани в богато украсен съсребрен саркофаг. С чувство на благоговение и надежда пред тях се прекланят хиляди православни християни.

Този храм съхранява също и частта от мощите на свети Герасим. На малък остров в залива на Керкира, като снежна прясна белица манастирът на Пресвета Богородица-Влакериска. Тякоа изтекла съединява брега с бялата постройка. Плитката вода е чудотворна чиста и سرد не се виждат яги риби. Светата белица е построена в чет

тreen е вероятно като духовна покривка на ромейското укрепление Ангелокрастро, dallo отпор на завоселителите. Специалтестите считат, че манастирът е възстановен образци на гравката архитектура.

Дворот на обителта е широко чист и просторен, готов да приеме хиляди поклонници. Красиви яри отдалеч частите му. Нишаа плетеници от цвети и разклонени тлози дръвчета украсяват страдите от същите камък. Тихият поглед едва се нарушава от далечния шум на прибоя.

В църквата също има дарове, посветени на Божията Майка. Магазиът и единавя въз предлагат през сесита маслини, лехути и вино – собствено производство. До него е разположена музейна сбирка със средновековни икони, книги и ошежди на сивеници.

Друго поклонническо място в Керкира е храмът на светите пророководици Исаия и Сосанатра, ученица на свети апостол Павел, който жи споменава в Послание до римляните. Непроклонно и последователно двамата Божии служители разпространяват християнската вяра в древния си мюлеиница. Убог не оставя направило делото им. Те вътрждават истината, без да от началници или затвор сред райобитници.

Храмът, посветен на двамата свещици, е пострен от сари камъни блокове и е едни от малкото съхранени византийски паметници. Нещо в него напомня на църквите в Несебър, во той е по-голям и по-вършестен. В олтара, от двете страни на Царските двери са вградени саркофагите на пророководиците. В свещната част е изобразена и света Керкира, първата християнка на острова, претърпяла мъченическа смърт.

През вековете остров Корфу е привличал интереса на западни и източни владетели. До 1864 г. той е бил обект за завладяване от множество страни, но за молитвите на небесните му закриляници, въпреки преживяваните изпитания, населението е запазило въртата си и почитта своите свещици.

И все пак, който жив на това забележително място, не може да не се номоли на Пресвета Богородица, на светици Спиридон и Теодора, Исаия и Сосанатра да закрилят православията християни по светите так както палят жителите на остров Корфу.

Димитър ХАДЖИДИОРОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 Г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНЮД, София – 1000
ул. „Оборудане“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/24/5,
e-mail: yuspshbg@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамилалева

Материала се печата в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банков сметка или в хонорисна записка на името на ТАНКА ТОНЧЕВА ХРИСТОВА като и вникват точният адрес и пощенският код на получателя!

Банковска сметка на Синюдално издателство на БПЦ:
УниКредит България – АФФ, ул. „Алания“ № 58
IBAN: BG7915700308001151070010001
BIC: UNCRBG33

Църковен вестник“ съдържа свещати текстове и изображения и не бива да се използва за блатови нужди.